

Apel i stanowisko podjęte przez NRL w dniu 30 stycznia 2026 r.

Naczelna Rada Lekarska na posiedzeniu 30 stycznia 2026 r. przyjęła:

- Apel w sprawie rażącego zaniechania wykonywania obowiązków przez Przewodniczącego Krajowej Komisji Wyborczej oraz wezwania do niezwłocznego zwołania posiedzenia Krajowej Komisji Wyborczej
- Stanowisko w sprawie sposobu wykazywania znajomości języka polskiego przez lekarzy i lekarzy dentystów posiadających prawo wykonywania zawodu na określony zakres czynności zawodowych, okres i miejsce zatrudnienia w podmiocie leczniczym albo warunkowe prawo wykonywania zawodu bądź ubiegających się o przyznanie tego rodzaju prawa wykonywania zawodu

APEL NR 1/26/IX

NACZELNEJ RADY LEKARSKIEJ

z dnia 30 stycznia 2026 r.

w sprawie rażącego zaniechania wykonywania obowiązków przez Przewodniczącego Krajowej Komisji Wyborczej oraz wezwania do niezwłocznego zwołania posiedzenia Krajowej Komisji Wyborczej

Naczelna Rada Lekarska stwierdza, iż brak zwołania posiedzenia Krajowej Komisji Wyborczej przez jej Przewodniczącego stanowi rażące zaniechanie wykonywania obowiązków ustawowych i regulaminowych oraz narusza podstawowe zasady prawidłowego funkcjonowania samorządu zawodowego lekarzy.

Naczelna Rada Lekarska wzywa Przewodniczącego Krajowej Komisji Wyborczej do niezwłocznego zwołania posiedzenia Krajowej Komisji Wyborczej w pełnym składzie.

Zaniechanie to prowadzi do faktycznego zablokowania kluczowych etapów procedury wyborczej oraz stanowi bezpośrednie zagrożenie dla ciągłości działania organów samorządu lekarskiego. Brak działania Przewodniczącego Krajowej Komisji Wyborczej skutkuje uniemożliwieniem Naczelnej Rady Lekarskiej wykonywania jej ustawowych i regulaminowych kompetencji.

Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich, wybory w samorządzie lekarskim organizują, przeprowadzają i ogłaszają ich wyniki komisje wyborcze działające w okręgowych izbach lekarskich oraz w Naczelnej Izbie Lekarskiej. Krajowa Komisja Wyborcza jest zatem organem kluczowym dla prawidłowego przebiegu procesu wyborczego, a jej paraliż prowadzi do naruszenia ustawy.

Zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 3 Regulaminu działania Krajowej Komisji Wyborczej „wnioskowanie do Naczelnej Rady Lekarskiej w sprawie ustalenia liczby mandatów na Krajowy Zjazd Lekarzy” - wyłącznie do Komisji należy wnioskowanie do Naczelnej Rady Lekarskiej w sprawie ustalenia liczby

mandatów na Krajowy Zjazd Lekarzy. Jednocześnie § 4 ust. 4 Regulaminu działania Krajowej Komisji Wyborczej wprost wyklucza możliwość zastępczego działania Prezydium Komisji w zakresie kompetencji zastrzeżonych wyłącznie dla Krajowej Komisji Wyborczej.

Oznacza to, że brak zwołania posiedzenia Krajowej Komisji Wyborczej uniemożliwia podjęcie uchwały niezbędnej do dalszego procedowania wyborów, a tym samym prowadzi do naruszenia § 16 ust. 3 Regulaminu wyborów do organów i w organach izb lekarskich oraz trybu odwołania członków tych organów, który jednoznacznie uzależnia ustalenie liczby mandatów na Krajowy Zjazd Lekarzy od wniosku Krajowej Komisji Wyborczej.

Zaniechanie działań przez Przewodniczącego Krajowej Komisji Wyborczej powoduje przerwanie ciągłości procesu wyborczego, naraża przeprowadzenie Krajowego Zjazdu Lekarzy X kadencji na istotne ryzyko prawne oraz godzi w konstytucyjną zasadę samorządności zawodowej.

Naczelna Rada Lekarska jednoznacznie wskazuje, że odpowiedzialność za powstały stan faktyczny i prawny ponosi Przewodniczący Krajowej Komisji Wyborczej, jako osoba zobowiązana do zapewnienia prawidłowego, terminowego i zgodnego z prawem funkcjonowania tego organu. Dalsze zaniechanie działań będzie traktowane jako świadome naruszanie obowiązków wynikających z ustawy oraz aktów wewnętrznych samorządu. Jednocześnie w związku z powziętymi od Pana Przewodniczącego KKW informacjami o złym stanie zdrowia, Naczelna Rada Lekarska prosi o wskazanie Zastępcy Przewodniczącego KKW, który zwoła posiedzenie Krajowej Komisji Wyborczej.

Niniejszy apel stanowi formalne i publiczne wezwanie do natychmiastowego przywrócenia legalnego toku procesu wyborczego w samorządzie lekarskim.

STANOWISKO Nr 1/26/IX
NACZELNEJ RADY LEKARSKIEJ
z dnia 30 stycznia 2026 r.

**w sprawie sposobu wykazywania znajomości języka polskiego przez lekarzy i lekarzy
dentystów posiadających prawo wykonywania zawodu na określony zakres czynności
zawodowych, okres i miejsce zatrudnienia w podmiocie leczniczym albo warunkowe
prawo wykonywania zawodu bądź ubiegających się o przyznanie tego rodzaju prawa
wykonywania zawodu**

Naczelna Rada Lekarska uważa, że niezbędne są pilne zmiany w zakresie sposobu wykazywania odpowiedniej znajomości języka polskiego przez lekarzy i lekarzy dentystów już posiadających prawo wykonywania zawodu na określony zakres czynności zawodowych, okres i miejsce zatrudnienia w podmiocie leczniczym albo warunkowe prawo wykonywania zawodu lub dopiero ubiegających się o przyznanie tego rodzaju prawa wykonywania zawodu (dalej: PWZ).

Zgodnie z przepisem art. 7 ust. 23 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentystry PWZ, o którym mowa w art. 7 ust. 2e i 13 tej ustawy (PWZ na określony zakres czynności zawodowych, okres i miejsce zatrudnienia w podmiocie leczniczym albo warunkowe PWZ) przyznaje się po przedłożeniu przez wnioskodawcę dokumentu poświadczającego znajomość języka polskiego minimum na poziomie B1 wymienionego w wykazie dokumentów poświadczających znajomość języka polskiego minimum na poziomie B1, ogłoszonym przez Ministra Zdrowia w Biuletynie Informacji Publicznej. Zgodnie z art. 30 ust. 4 ustawy z dnia 15 maja 2024 r. o zmianie ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa oraz niektórych innych ustaw lekarze i lekarze dentyści, którzy wcześniej uzyskali tego rodzaju PWZ, są zaś obowiązani do przedłożenia dokumentu poświadczającego znajomość języka polskiego, o którym mowa w art. 7 ust. 23 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentystry, w terminie do dnia 1 maja 2026 r., pod rygorem utraty PWZ.

Na podstawie art. 7 ust. 23 ustawy o zawodach lekarza i lekarza dentystry Minister Zdrowia ogłosił wykaz dokumentów poświadczających znajomość języka polskiego minimum na poziomie B1 (Komunikat w sprawie ogłoszenia wykazu dokumentów poświadczających znajomość języka polskiego minimum na poziomie B1 - <https://www.gov.pl/web/zdrowie/komunikat-w-sprawie-ogloszenia-wykazu-dokumentow-poswiadczajacych-znajomosc-jezyka-polskiego-minimum-na-poziomiu-b1> - dalej jako: komunikat), wśród których w pkt. 4 komunikatu wskazano „dokument

potwierdzający

znajomość języka polskiego na poziomie B1 lub wyższym wydany po złożeniu z wynikiem pozytywnym egzaminu z języka polskiego jako obcego przeprowadzonego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. z 2024 r. poz. 1556, z późn. zm.) i organizowanego przez podmiot uprawniony, którego główna siedziba znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wpisany na dzień przeprowadzania tego egzaminu na listę podmiotów uprawnionych, publikowaną w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego i nauki zgodnie z art. 11b ust. 4 ustawy o języku polskim (link do listy: <https://www.gov.pl/web/nauka/lista-podmiotow-uprawnionych-do-organizowania-egzaminow-z-jezyka-polskiego-jako-obcego>), a w pkt. 5 komunikatu - „dokument potwierdzający nabycie obywatelstwa polskiego”.

W ocenie Naczelnej Rady Lekarskiej w odniesieniu do wskazanego w pkt. 4 komunikatu „dokumentu potwierdzającego znajomość języka polskiego na poziomie B1 lub wyższym” Minister Zdrowia powinien wprost wskazać, że dokumentem takim jest certyfikat znajomości języka polskiego wydawany przez Państwową Komisję ds. Poświadczania Znajomości Języka Polskiego jako Obcego (dalej: Państwowa Komisja). Obecne brzmienie pkt. 4 komunikatu może być błędnie rozumiane, czego dowodem jest to, iż niektórzy lekarze i lekarze dentyści przedkładają w okręgowych izbach lekarskich nie certyfikat znajomości języka polskiego na danym poziomie wydawany przez Państwową Komisję, a różnego rodzaju dokumenty wydawane bezpośrednio przez podmioty uprawnione do organizowania egzaminów z języka polskiego jako obcego. Nieświadomość tego, iż właściwym dokumentem jest w tym zakresie certyfikat wydawany przez Państwową Komisję, może prowadzić do tego, iż lekarz nie przedłoży w wymaganym prawem terminie właściwego dokumentu.

Nieuzasadnione jest zamieszczenie w komunikacie „dokumentu potwierdzającego nabycie obywatelstwa polskiego”. Nabycie obywatelstwa polskiego, które może nastąpić z mocy prawa, przez nadanie obywatelstwa polskiego, przez uznanie za obywatela polskiego albo przez przywrócenie obywatelstwa polskiego, nie jest samo w sobie dowodem znajomości języka polskiego niezbędnej do wykonywania w Polsce zawodu lekarza lub lekarza dentyisty i nie ma żadnych podstaw do zamieszczenia takiego dokumentu w komunikacie. Pkt. 5 komunikatu powinien być wykreślony.

Naczelna Rada Lekarska wnosi zatem o pilną zmianę komunikatu w zakresie pkt. 4 i 5 we wskazany powyżej sposób.

Jednocześnie Naczelna Rada Lekarska podtrzymuje stanowisko wyrażone przez samorząd lekarski w roku 2024 jeszcze na etapie konsultacji projektu ustawy o zmianie ustawy o pomocy obywatelom Ukrainy w związku z konfliktem zbrojnym na terytorium tego państwa oraz niektórych innych ustaw, że znajomość języka polskiego na poziomie B1 nie jest wystarczająca do wykonywania zawodu lekarza.

Poziom B1 oznacza, że dana osoba rozumie znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w jasnych, standardowych wypowiedziach, które dotyczą znanych jej spraw i zdarzeń typowych dla pracy, szkoły, czasu wolnego, oraz potrafi tworzyć proste, spójne wypowiedzi ustne lub pisemne na tematy, które są jej znane bądź ją interesują. Dopiero znajomość języka polskiego na poziomie co najmniej B2 oznacza, że osoba rozumie dyskusje na tematy techniczne z zakresu jej specjalności i posiada zdolność do porozumiewania się na tyle płynnie i spontanicznie, aby prowadzić normalną rozmowę z rodzimym użytkownikiem języka. Co najmniej takiej znajomości języka powinno się oczekiwać od osób udzielających polskim pacjentom świadczeń zdrowotnych.

Zdaniem Naczelnej Rady Lekarskiej jedynym właściwym sposobem wykazania znajomości języka polskiego niezbędnej do wykonywania w Polsce zawodu lekarza lub lekarza dentyisty jest przedłożenie któregoś z dokumentów wskazanych w pkt. 1 -3 komunikatu (czyli tych samych dokumentów, które są wymagane do przyznawania „pełnego” PWZ).

